

عنوان مقاله:

گستره عمل تقنینی در نظام حقوقی ایران و انگلستان

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات حقوقی آزاد، دوره 9، شماره 33 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 31

نویسندگان:

حمید ششگل - استادیار دانشگاه آزاد کرج

شیرین قاسمی - سازمان تامین اجتماعی

خلاصه مقاله:

نظام جمهوری اسلامی ایران به عنوان یک رژیم حقوقی، متفاوت با مدل های غربی و با تلفیقی از اصول حاکم بر نظام های حقوقی جهان از جمله اصل تفکیک قوا و مبانی اسلامی به عنوان یک مدل خاص از دموکراسی در دنیا شناخته شده است. این دموکراسی جوان یا به تعبیری مردم سالاری دینی، پس از تدوین قانون اساسی در سال ۱۳۵۸ و بازنگری آن در سال ۱۳۶۸ و ایجاد سه قوه مقننه، مجریه و قضاییه است. در نتیجه باتوجه به پذیرش اصل تفکیک قوا در نظام جمهوری اسلامی ایران و تأکید بر استقلال قوا به معنای عدم مداخله و تعرض قوانین به یکدیگر، تنها تعامل و کنترل در جهت تعادل و توازن قوا، به جهت نسبی بودن نوع تفکیک قوا مجاز خواهد بود و الا در مغایرت با اصل ۵۷ قانون اساسی قرار خواهد گرفت. یعنی قوه مقننه صلاحیت قانون گذاری و قوه مجریه صلاحیت مقررات گذاری دارند که امری غیرقابل انکار است. باتوجه به این امر، چالش هایی در زمینه تقنین بین قوه مجریه و قوه مقننه بوجود آمده. بعنوان مثال در موضوعی واحد قوه مجریه و قوه مقننه هر یک خود راصالح دانسته و بر عدم صلاحیت دیگری تأکید کرده اند، یادر قوانین مصوب مجلس موادی گنجانده شده است که به نظر میرسد مفاد آنها مغایر با صلاحیت هایی است که قانون اساسی به قوه مجریه اعطا کرده است.

کلمات کلیدی:

قوه مقننه، پارلمان، قوه مجریه، قانون اساسی، صلاحیت، قوانین، مقررات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1276772>

